

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 253.183 van 10 maart 2022
in de zaak A. 231.476/X-17.777**

In zake : 1. Eric VERBEECK
 2. Adriana VAN DER SANDE
 woonplaats kiezend te 3300 Tienen
 Oplintersesteenweg 217A/003

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Walter Muls
kantoor houdend te 1000 Brussel
A. Dansaertstraat 92
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 5 augustus 2020, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed van 5 juni 2020 om de woning gelegen te 9880 Aalter, Steenweg op Deinze 178, niet ongeschikt en niet onbewoonbaar te verklaren.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Pierrot T'Kindt heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een laatste memorie ingediend.
De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

X-17.777-1/6

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 december 2021.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Eric Verbeeck en Adriana Van Der Sande, die in persoon verschijnen, en advocaat Marijn Serneels, die *loco* advocaat Walter Muls verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Pierrot T'Kindt heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekers huren sinds 1 oktober 2019 het pand te 9880 Aalter, Steenweg op Deinze 178. Op hun vraag van 26 december 2019 heeft op 4 februari 2020 een woningcontrole plaats. De burgemeester van de gemeente beslist op 2 maart 2020 de woning niet ongeschikt en niet onbewoonbaar te verklaren nu uit het technisch verslag blijkt dat de woning minder dan 15 strafpunten scoort en nu er ook geen gebreken werden vastgesteld die een ernstig veiligheids- of gezondheidsrisico met zich meebrengen.

Verzoekers stellen tegen de beslissing van de burgemeester administratief beroep in bij de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed. Aangevoerd wordt dat de woningcontrole op 4 februari 2020 niet correct gebeurde en dat “de genoteerde feiten niet overeen stemmen met de werkelijkheid, specifiek voor wat de niet conforme elektrische installatie betreft”. Op 12 mei 2020 wordt een nieuw conformiteitsonderzoek van de woning uitgevoerd, waarna de Vlaamse minister op 5 juni 2020 besluit het

beroep te verwerpen en de woning dus niet ongeschikt en niet onbewoonbaar te verklaren. Dit is de bestreden beslissing.

4. Sedert 27 april 2021 blijken verzoekers ingeschreven op het adres Houtemstraat 12 te 9550 Herzele en vanaf 14 juni 2021 zijn zij ingeschreven te 3300 Tienen, Oplintersesteenweg 217A, bus 3.

Ook met betrekking tot de woning te Tienen heeft een conformiteitsonderzoek plaats, op 9 augustus 2021. Het resulteert in een advies aan de burgemeester tot ongeschiktverklaring. Andermaal, aldus verzoekers, begeeft de woningcontroleur zich “wars van voldoende kennis van het AREI [Algemeen Reglement Elektrische Installaties], op glad ijs”.

III. Belang

Standpunt van de partijen

5. In het verzoekschrift voeren verzoekers ter verantwoording van hun belang aan dat zij in aanmerking wensen te komen voor het verwerven van een huursubsidie, wat vereist dat zij verhuizen uit een ongeschikte naar een geschikte woning.

6. Verzoekers komen op dit betoog, dat in het auditorsverslag op beargumenteerde wijze wordt verworpen, niet meer terug in hun laatste memorie.

Daarin verwijzen ze in de eerste plaats naar een arrest van het Grondwettelijk Hof, volgens hetwelk een verzoeker niet noodzakelijk zijn belang bij de vernietiging van een onwettige benoeming verliest wanneer hij op pensioen wordt gesteld: hij kan een moreel of materieel belang bij de vernietiging *erga omnes* behouden en een vernietigingsarrest zal het hem vergemakkelijken de fout van de overheid aan te tonen indien hij voor de burgerlijke rechter een geding instelt. Die overwegingen zijn volgens verzoekers van overeenkomstige toepassing.

Vervolgens beroepen zij zich op “nieuwe elementen” en “recente nieuwe bewijzen verzameld uit hun huidige woonst, Oplintersesteenweg 217A/003 te 3300 Tienen” om, ten behoeve van de openbare orde en “in het kader van het algemeen belang, de veiligheid van personen en goederen”, te doen gelden dat de woningcontroleurs het AREI negeren en een vals gevoel van veiligheid creëren en om ervan te doen blijken “dat de problematiek niet locatie gebonden is”:

“Het feit dat woningcontroleurs met een CATU toestel, zonder de spreidingsweerstand van de aarding zelf te meten, vaststellen dat er aan de stopcontacten met aardpin een beschermingsgeleider aanwezig is en als veilig te aanzien is, is een misvatting die aan de betrokken bewoners een vals gevoel van veiligheid geeft. Dat CATU toestel ziet niet of de verplichte aarding aanwezig is en of de spreidingsweerstand voldoende laag is zodat de differentieel bij een isolatiefout in werking kan treden. Diezelfde fout hebben de woningcontroleurs ook begaan bij de woningcontrole van 9 augustus 2021. Verzoekers herhalen bij deze laatste Memorie na het verslag van de Auditeur, om in het kader van het algemeen belang, de veiligheid van personen en goederen, de e-mail van Professor Luc Dupré van de UGent met de nodige aandacht te lezen [...], dit dient het algemeen belang en is van openbare orde.”

7. Volgens de verwerende partij hebben verzoekers geen belang meer bij het beroep: zij hebben de woning waarop het bestreden besluit betrekking heeft sinds enige tijd definitief verlaten en de argumenten in hun laatste memorie hebben betrekking op hun woning te Tienen.

Beoordeling

8. In zijn verslag verwerpt de eerste auditeur het argument – in verband met het verwerven van een huursubsidie – dat verzoekers in het verzoekschrift aanvoerden ter ondersteuning van hun belang bij het beroep. Het argument wordt blijkens de laatste memorie, waarin zij er in het geheel niet meer op terugkomen, door hen niet gehandhaafd.

9. Waarin dan wel nog hun belang bij de vernietiging van – specifiek – het ministerieel besluit van 5 juni 2020 tot niet-ongeschiktverklaring van de woning te Aalter, Steenweg op Deinze 178, schuilt, is niet klaarblijkelijk.

In ieder geval volstaat het in dit verband niet om louter en in het algemeen te refereren aan het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 117/99 van 10 november 1999, waarin wordt overwogen dat een verzoeker die een benoeming bestrijdt en op pensioen wordt gesteld een moreel of materieel belang bij de vernietiging *erga omnes* van de benoeming “kan” behouden en dat een vernietiging het vergemakkelijkt de fout van de administratie aan te tonen indien hij een geding voor de burgerlijke rechter zou instellen.

Dit arrest stelt verzoekers er niet van vrij om tenminste met een minimum aan concrete gegevens te doen aannemen dat zij door de bestreden niet-ongeschiktverklaring van 5 juni 2020 een nadeel lijden dat kan verantwoorden dat zij een moreel of materieel belang bij de vernietiging ervan hebben behouden – nadeel dat mogelijkerwijze voor hen effectief een aanleiding kan zijn om zich tot de burgerlijke rechter te wenden. Verzoekers blijven in gebreke die minimale concrete gegevens te verschaffen.

10. In de plaats geven zij in de laatste memorie en in hun uiteenzetting ter zitting te kennen dat zij met hun beroep in wezen willen doen vaststellen, ten behoeve van de openbare orde, het algemeen belang en de veiligheid van personen en goederen, dat de woningcontroleurs zich ervan moeten onthouden om zich over de conformiteit van elektrische installaties uit te spreken en een vals gevoel van veiligheid te creëren.

Een dergelijk belang valt samen met het belang dat alle burgers hebben bij de vrijwaring van het algemeen belang en de veiligheid van personen en goederen. Hoe behartigenswaardig de bekommernis van verzoekers voor het algemeen belang en de veiligheid ook is, ze is op zich onvoldoende om een toereikend persoonlijk belang te staven bij de vernietiging van het welbepaalde voorwerp van dit beroep: de ministeriële niet-ongeschiktheidsverklaring van 5 juni 2020.

11. Het beroep is onontvankelijk.

V. Kosten

12. Verzoekers worden veroordeeld tot de kosten van het beroep. Die kosten omvatten ook een rechtsplegingsvergoeding ten behoeve van de verwerende partij, maar niet, zoals door haar gevraagd, ten bedrage van 700 euro. Verzoekers vragen, gelet op hun stukken 60 en 61 (attesten inkomensgarantie voor ouderen), immers terecht om het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding te verlagen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden, elk voor de helft, verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 400 euro, een bijdrage van 20 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 140 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tien maart tweeduizend tweeëntwintig, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust